

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΝΟΜΩΝ.

Οἱ Ῥωμαῖκοι νόμοι δὲν ἐσυγχώρουν εἰς κἀνένα Ῥωμαῖον νὰ ἀγνοῖ τοὺς πολιτικούς νόμους· οὐδὲ κἀν εἰς Ῥωμαῖος ἠδύνατο νὰ προφασισθῆ ἐπὶ κριτηρίου τὴν ἀγνοίαν τῶν νόμων. Αὕτη ἡ διαταγὴ φαίνεται ὅτι ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Γραφήν· ὅπου ὁ Θεὸς, δίδων τοὺς νόμους εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὸν προστάσσει νὰ τοὺς φανερώσῃ εἰς ὅλην τὴν Συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς καὶ ἕκαστον ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, ὄχι μόνον αὐτὸς νὰ τοὺς ἐξεύρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα του νὰ διδάσκῃ* ὁ δὲ Μωϋσῆς προστάσσει καὶ αὐτὸς τοὺς ἱερεῖς νὰ τοὺς ἀναγινώσκωσιν εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀνδρας ὁμοῦ καὶ γυναῖκας. Διὰ τί; « Ἴν' ἀκούσωσι (λέγει), καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἱ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν.» Καὶ βέβαια, ἐάν, ὅσα ἐγράφησαν, ἐγράφησαν διὰ διδασκαλίαν ἡμετέραν· καὶ ἂν ὅλαι αἱ πλάναι προέρχωνται ἀπὸ τὴν ἀγνοίαν τῶν θείων νόμων· τίς εἶναι τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ μὴ καταλαμβάνῃ, ὅτι εἶναι ἀσυγκρίτως ἀναγκαϊότερον εἰς αὐτὸν τὸ νὰ ἐξεύρῃ τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, ἀπ' ὅ,τι ἦτον εἰς ἓνα Ῥωμαῖον νὰ ἐξεύρῃ τοὺς πολιτικούς νόμους τῆς Ῥώμης; Ὁ Ῥωμαῖος πολίτης, ἀγνοῶν τοὺς νόμους τῆς ἰδίας πατρίδος, ἐκινδύνευε νὰ ζημιωθῆ τὸ περισσότερον αὐτὴν τὴν πρόσκαιρον ζωὴν· ὁ δὲ Χριστιανὸς, τοῦ ὁποίου τὸ πολίτευμα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἂν ἀγνοῖ τοὺς νόμους αὐτῆς τῆς οὐρανόου πατρίδος, κινδυνεύει νὰ ἐξορισθῆ διὰ παντὸς ἀπ' αὐτὴν, καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς μίαν ἀθλιότητα χωρὶς τέλους. Διότι, καθὼς ἀνίσχυρος ἦτον ἡ πρόφασις ἑνὸς Ῥωμαίου ὅτι δὲν ἐγίνωσκε τοὺς νόμους, ἐπίσης καὶ περισσότερον ἀδύνατον εἶναι εἰς τὸν Χριστιανὸν νὰ δικαιωθῆ μὲ τὴν ἀγνοίαν τῶν θείων νόμων εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Ὑψίστου καὶ ἀδεκάστου Νομοθέτου· ὅπου, καθὼς αὐτὸς λέγει, θέλει ὀραθῆ καὶ ὁ μὴ γνοὺς, καθὼς καὶ ὁ γνοὺς.

Αὕτη ἡ μελέτη τῶν θείων νόμων, ἐάν καὶ ἀναντιρρήτως ἀναγκαῖα, ἡμελήθη τὴν σήμερον, καθὼς καὶ ἄλλα καλὰ· καὶ δὲν εἶναι ἄλλο κοινότερον παρὰ τὸ νὰ βλέπῃ τις τοὺς περισσοτέρους τοῦ παρόντος καιροῦ Χριστιανούς εἰς παντελεῖ ἀγνοίαν, ἢ (τοῦλάχιστον) εἰς ἐπιπόλαιον καὶ ἀμέθοδον γνῶσιν τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας. Οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἦναι οἱ πρῶτοι κατηχηταὶ τῶν ἰδίων τέκνων, ἀκατήχηται αὐτοὶ, οὔτε δύνανται, οὔτε θέλουσι νὰ διδά-

* Εἰς πολλότατα μέρη τῆς Γραφῆς προστάσσει ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν νὰ φανερώσῃ τοὺς νόμους εἰς τὸν Ἰσραὴλ μὲ ταῦτα τὰ λόγια· « Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ » τοὺς γονεῖς δὲ πάλιν νὰ διδάσκωσι τὰ τέκνα, Δευτερονομ. β. 7.

ξωσι τὰ τέκνα των. Ἄν τοὺς ἐρωτήσῃς, ἔχουσι καιρὸν δι' ὅλας τὰς ἄλλας βιωτικὰς ὑποθέσεις καὶ μερίμνας· καταγίνονται μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ συναθροίσωσι πλοῦτον διὰ τὰ τέκνα των· σπουδάζουσι νὰ συγχροτήσωσιν ἐπιγαμίας εὐτυχεῖς· διὰ μόνην τὴν καλὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων αὐτῶν δὲν εὐκαιροῦσιν· ἢ, καὶ ἂν εὐκαιρήσωσιν, ὅλη ἡ ἀνατροφή, τὴν ὁποῖαν δίδουσιν εἰς αὐτὰ, περιορίζεται εἰς τὸ νὰ τὰ διδάσκωσι, τίνι τρόπῳ νὰ στολιζῶνται, καὶ πῶς νὰ προσφέρωνται εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐπισκέψεις καὶ προσρήσεις. Καὶ εἰς τοὺς τοιοῦτους γονεῖς ἀρμόζει κατὰ πολλὰ τὸ ὅποιον ἔλεγεν ὁ Κράτης· « Ἀνθρώποι, ποῦ ἵτρέχετε; τί καταγίνεσθε μὲ τοσαύτην σπουδῇ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃτε χρήματα, ἔπειτα ἀμελεῖτε τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε ἀφήσει τὰ χρήματα; » Ὅσοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοὺς γονεῖς φαίνονται ὅτι ἔχουσι φροντίδα διὰ τὰ τέκνα των, αὐτοὶ προφασίζονται, ὅτι δὲν ἐξεύρουσι τὸν τρόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ τὰ διδάξωσι.

[Κοραῖς.]

ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ.

Εἰς τὰ πάγκοινα μὲν, συγχρόνως δὲ ἀξιοθαύμαστα φαινόμενα, ἀνίκει καὶ ἡ τῆς Ἀράχνης εὐφυεστάτη ἐργασία. Αἱ λεπτόταται καὶ σχεδὸν ἀόρατοι ἐκείναι κλωσταί, αἵτινες, συμπλεκόμεναι ἢ ὑφαινόμεναι, ἀποτελοῦσι τὸ δίκτυον, δι' οὗ συλλαμβάνει τὰ ἔντομα ἐξ ὧν τρέφεται, εἰλκυσαν βεβαίως τὴν προσοχὴν ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀναγνωστῶν μας. Δὲν ὑφαίνουσιν ὅμως οὐδὲ νήθουσιν ὅλαι αἱ ἀράχναι. Τινὲς ἐνεδρεύουσιν ὑπὸ λίθους ἢ φύλλα, κάκειθεν ὀρμῶσιν, ὡς τίγρεις, κατὰ τῶν διαβαινόντων ἐντόμων. Ἄλλαι καταδιώκουσι τὸ θῆμά των, καὶ ἀφοῦ συλλάβωσι μεταφέρουσι αὐτὸ εἰς τὴν ὀπὴν των, ὅπου τὸ καταβιβρώσκουν ἐν ἀνέσει. Ἄλλαι ἐπιπλέουσι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, καὶ ἄλλαι, ὡς ἡ ἐνυδρίς, καταδύουσι πρὸς ζήτησιν τροφῆς, — τῶν σωματῶν αὐτῶν διατηρουμένων στεγνῶν ὑπὸ τῆς περικυκλώσεως αὐτὰ ἀτμοσφαιρας τοῦ ἀέρος.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ λόγος ἡμῶν περὶ τῶν ὅσαι ὑφαίνουσιν, ἢ ἐξαπλοῦσι τὰ δίκτυά των ὡς παγίδας πρὸς σύλληψιν τῶν ἀπροσέκτων. Πρῶτον δὲ, ἂς ἐξετάσωμεν τὴν φύσιν τῆς ὕλης ἣν μεταχειρίζονται. Τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης ὁμοιάζει τὸ τοῦ μεταξοσκώληκος καὶ ἄλλων καμπῶν, ἐξαγόμενον ἀπὸ τινος ταμεῖα ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐντόμου, περιέχοντα κολλητικὴν τινα οὐσίαν.

Ἄν ἐξετάσῃς ἀράχνην λεπτομερῶς, θέλεις κατανοήσῃς τέσσαρα ἢ ἐξ τιθροειδῆ ἀγκώματα, ὡς παριστάνονται εἰς τὴν ἐπισυνημμένην εἰκονογραφίαν. Ταῦτα εἶναι τὰ ὄργανα, δι' ὧν σύρεται τὸ νῆμα κατὰ τρόπον περιεργότερον τοῦ τῶν σχοιναπλόκων. Ἐκαστον δὲ τῶν ἀγκωμάτων ἔχει πλῆθος σωλήνων, τῶσιν ὑπερβολικὰ λεπτῶν, ὥστε πολλὰκις διάστημα ὀλίγον μεγαλῆτερον τῆς αἰχμῆς τῆς βελόνης περιέχει, κατὰ τὸν Ρεωμόρον, χιλίους! Ἐξ ἐκάστου τῶν